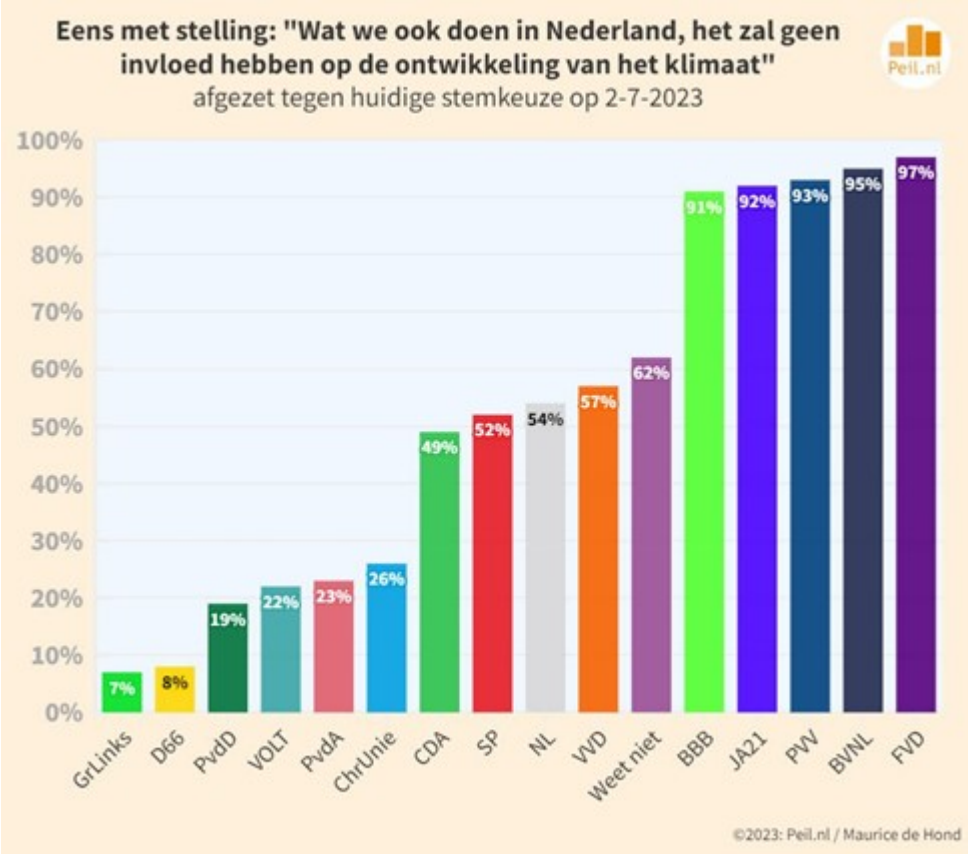

De aanhang van de klimaatlinkse partijen ontbreekt het aan basale klimaatkennis

Posted on 23 september 2023 by Jacques Hagoort

'Wat we ook doen in Nederland, het zal geen invloed hebben op het klimaat.' In een recent (juli 2023) opinieonderzoek van Maurice de Hond onder een representatieve dwarsdoorsnede van de Nederlandse bevolking werd de deelnemers de vraag voorgelegd of ze het eens of oneens zijn met bovenstaande stelling. Zie hier. Voor de duidelijkheid, De Hond verwijst hier naar maatregelen en acties die bedoeld zijn de mondiale opwarming van de aarde tegen te gaan.

Een kleine meerderheid van 54% is het eens met de stelling, 40% is het oneens en 6% weet het niet. Het onderstaande staafdiagram illustreert de uitslag van het onderzoek gesorteerd naar politieke voorkeur.

Op deze vraag is maar één goed antwoord mogelijk

Ruwweg zijn er drie groepen te onderscheiden: klimaatrechts (BBB, PVV, FvD , JA21 en BVNL), klimaatmidden (CDA, SP en VVD) en klimaatlinks (GL, D66, PvdD, Volt, PvdA en CU). De kiezers van klimaatrechts zijn het met Noord-Koreaanse meerderheden eens met de stelling. De overgrote meerderheid van klimaatlinks is het oneens met de stelling met GL en D66 als absolute uitschieters. Het klimaatmidden is verdeeld met een lichte voorkeur voor de stelling.

De vraag of je het eens of oneens bent met de stelling wekt de indruk dat je erover van mening kunt verschillen, afhankelijk van politieke overtuiging. Dat nu is een betreurenswaardige misvatting. De vraag is een kennisvraag waarop maar één goed antwoord mogelijk is. En dat goede antwoord is: eens. Twee plus twee is vier, ongeacht politieke overtuiging. Zie ook het informatieve artikel hierover van de fysisch geograaf Rob de Vos op zijn blog klimaatgek.nl: De kiezer en CO2.

Het onderzoek van De Hond laat zien dat het overgrote deel van de aanhangers van klimaatlinks het bij het verkeerde eind heeft. Het legt een pijnlijk gebrek aan kennis over het klimaat bloot bij juist diegenen die beter behoren te weten. Het gaat daarbij niet over kennis van de natuurkunde van het broeikasgaseffect, dat zou teveel zijn gevraagd. Nee, het kennistekort ligt op een meer basaal niveau waar het gezonde verstand de dienst uitmaakt.

Waarom is de stelling van De Hond juist? Dat zit zo.

Sinds het begin van de industriële periode is de aarde met ongeveer 1,2 graad Celsius opgewarmd. Die opwarming wordt, geheel terecht, gezien en ervaren als een groot mondiaal probleem. Naast ongelijkheid, luchtvervuiling, slechte gezondheidszorg, onvoldoende onderwijs, ondervoeding, gebrek aan water en sanitaire voorzieningen en de oorlog in de Ukraine, om maar enkele andere grote mondiale problemen te noemen.

Nederlandse CO2 verspreidt zich over de gehele aardbol

Een belangrijke oorzaak van de opwarming is de uitstoot van broeikasgassen in de atmosfeer. Het voornaamste broeikasgas is CO2 dat ontstaat bij de verbranding van fossiele brandstoffen. Als je de opwarming van de aarde terug wilt dringen moet het verbruik van fossiele brandstoffen dus aan banden worden gelegd.

De helft van de CO2-uitstoot wordt opgenomen door de natuur (oceanen, bomen en planten), de andere helft komt in de hogere luchtlagen van de atmosfeer terecht. De in Nederland uitgestoten CO2 blijft niet in een grote wolk in de atmosfeer boven Nederland hangen maar verspreidt zich door allerlei atmosferische stromingen razendsnel over de gehele aardbol. De concentratie van CO2 in de atmosfeer is over de hele wereld van noordpool tot zuidpool dan ook nagenoeg hetzelfde.

Ook XR mist basale klimaatkennis

So far, so good. Maar nu komt het: de uitstoot van CO2 in Nederland in 2021 bedroeg 0,38% van de totale wereldwijde CO2-uitstoot. Het overgrote deel (55%) was afkomstig uit de Aziatische landen, met in de hoofdrol China (27%) en India (7%). De Nederlandse bijdrage aan de wereldwijde CO2 uitstoot is dus uiterst beperkt om niet te zeggen verwaarloosbaar.

Wat we ook in Nederland doen aan vermindering van de CO2-uitstoot, het zal de (wereldwijde) concentratie van CO2 in de atmosfeer niet meetbaar beïnvloeden en dus ook geen noemenswaardig effect hebben op de (wereldwijde) opwarming van de aarde. Leuk of niet, de stelling van De Hond is dus juist.

Het gebrek aan basale klimaatkennis bij 40% van de Nederlanders zien we ook terug bij de deelnemers van de aanhoudende, subversieve en ontwrichtende demonstraties van de klimaatactiegroep XR op de A12 in Den Haag. De demonstranten – voor het merendeel afkomstig uit de meer welgestelde linkse intellectuele en artistieke kringen – zijn oprecht bevreesd over de aangekondigde teloorgang van de mensheid door allerhande klimaatalarmistische zieners.

Zij geloven heilig dat door het onverwijld afschaffen in Nederland van de belastingvoordelen voor de verbruikers van fossiele brandstoffen (door XR consequent 'fossiele subsidies' genoemd) de voorspelde ondergang van de mensheid kan worden voorkomen. Helaas voor XR, het afschaffen van de 'fossiele subsidies' in Nederland zal geen enkel effect hebben op de mondiale opwarming.

Het gebrek aan basale klimaatkennis klinkt ook door – hoe kan het ook anders – in de recent gepubliceerde (concept-) verkiezingsprogramma's van de klimaatlinkse partijen. Zonder uitzondering zetten die partijen in op een drastische aanscherping van de huidige, al ongekend ambitieuze en wettelijk vastgelegde Nederlandse klimaatdoelen. De partijen geloven oprecht dat ze met die nog strengere klimaatdoelen voor Nederland de mondiale opwarming daadwerkelijk kunnen reduceren.

Klimaatlinks is overambitieus

Als het aan GL/PvdA, D66 en Volt ligt moet Nederland al in 2040 klimaatneutraal (nul-uitstoot van broeikasgassen) zijn, 10 jaar eerder dan de EU en Nederland wettelijk hebben vastgelegd. De PvdD maakt het nog bonter, die streeft naar een klimaatneutraal Nederland uiterlijk in 2030. De klimaatlinkse partijen maken zich, niet ten onrechte, grote zorgen over de in hun ogen desastreuze gevolgen van de mondiale opwarming van de aarde, maar lijken niet te beseffen dat de voorgestelde maatregelen niet of nauwelijks bijdragen aan het terugdringen van de mondiale opwarming. En daar gaat het toch om.

Het gebrek aan basale klimaatkennis bij klimaatlinkse politici is niet alleen een

Nederlands verschijnsel. Het doet zich ook voor bij de klimaatlinkse partijen in het Europese Parlement, de Europese Commissie en de Europese Raad. Sinds het aantreden van de Europese Commissie-Von der Leyen is 'klimaat' een speerpunt van de EU geworden. De EU streeft ernaar, in de woorden van Von der Leyen, van Europa in 2050 het 'eerste klimaatneutrale continent' in de wereld te maken en heeft daarvoor onder de naam Green Deal een uiterst omvangrijk, ambitieus en peperduur plan opgetuigd en inmiddels in werking gesteld.

De EU-politici en -beleidsmakers lijken niet op de hoogte van het feit dat de totale uitstoot van CO2 in de 27 EU-landen niet meer bedraagt dan 7,5% van de totale wereldwijde uitstoot. Wat de EU ook doet aan vermindering van de uitstoot, het zal een zeer beperkt effect hebben op de mondiale opwarming. Die wetenschap zou tot enige bescheidenheid in Brussel en Straatsburg moeten leiden, maar het tegendeel lijkt het geval. Europa ziet zichzelf als de wereldwijde leider in de strijd tegen de mondiale opwarming van de aarde en deinst er niet voor terug landen met minder vergaande klimaatambities de les te lezen. Tot nu toe zonder veel succes.

Voor de goede orde, het onweerlegbare feit dat reductie van de uitstoot van broeikasgassen in de EU en in Nederland weinig tot geen effect zal hebben op de mondiale opwarming, betekent niet dat de EU en Nederland geen eigenstandig klimaatbeleid zouden moeten voeren. De EU en Nederland maken deel uit van de internationale gemeenschap en zullen, vanzelfsprekend, naar vermogen moeten bijdragen aan wat in internationaal verband over het 'klimaat' wordt afgesproken en daar een eigen invulling aan moeten geven.

Wint gezond verstand van ideologische bevlogenheid?

Maar het heeft geen enkele zin voor de EU, en zeker niet voor Nederland, met overambitieuze en onhaalbare klimaatdoelen voor de troepen uit te gaan lopen. Het genereert misschien wel warme gevoelens bij de voorlopers, maar zet weinig tot geen zoden aan de dijk. En, niet onbelangrijk, al die overambitieuze plannen gaan wel heel veel extra geld kosten. Weggegooid geld dat beter aan andere, meer nijpende problemen kan worden besteed.

Zoals het er nu uitziet zal het 'klimaat' in de komende verkiezingscampagne één van de belangrijkste thema's worden. De klimaatlinkse partijen hebben het zich niet

gemakkelijk gemaakt met hun wereldvreemde, weinig realistische en onverdedigbare voorstellen voor een verdere aanscherping van het klimaatbeleid in Nederland. Zeker niet nu twee nieuwe, veel kiezers aansprekende partijen aan de verkiezingsstrijd zullen meedoen die haalbaarheid, betaalbaarheid en effectiviteit van overheidsbeleid hoog in het vaandel hebben staan.

Zal gezond verstand het gaan winnen van ideologische bevlogenheid? Op woensdagavond 22 november krijgen we het antwoord.

Jacques Hagoort *is gepromoveerd in de natuurkunde aan de TU Delft. Hij was als onderzoeker en raadgevend ingenieur werkzaam in de olie- en gasindustrie. Van 1988 tot zijn pensionering in 2002 was hij parttime hoogleraar reservoirtechniek aan de TU Delft.*

Wynia's Week *houdt de merkwaardige bewegingen van het Nederlandse* **klimaat- en energiebeleid scherp in de gaten**. *Wilt u deze broodnodige berichtgeving als donateur mede mogelijk maken?* ***Heel graag!*** *Hartelijk dank!*